

Δαχτυλίδι επέστρεψε μετά από 82 χρόνια: Η συγκλονιστική ιστορία ενός Έλληνα που χάθηκε σε ναζιστικό στρατόπεδο

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Ένα δαχτυλίδι που επέστρεψε μετά από 82 χρόνια αποκάλυψε την τραγική ιστορία του Γεώργιου Χαννά, θύματος των ναζιστικών στρατοπέδων

Ένα μικρό δαχτυλίδι, το μοναδικό προσωπικό αντικείμενο που είχε μαζί του όταν οι ναζί τον άρπαξαν μέσα από το σπίτι του, επέστρεψε στην οικογένειά του ύστερα από 82 χρόνια. Η επιστροφή του δεν έκλεισε απλώς έναν ιστορικό κύκλο· έδωσε όνομα, πρόσωπο και μνήμη σε έναν άνθρωπο που για δεκαετίες παρέμενε μια οικογενειακή πληγή χωρίς απαντήσεις.

Η γιατρός Ρένια Κοντογεώργη, συγγενής του Γεώργιου Χαννά, μίλησε στην εκπομπή Morning Point για την ανατριχιαστική διαδρομή του προπάππου της και τη

συγκίνηση που ένιωσε όταν κράτησε στα χέρια της το αντικείμενο που τον συνόδευε στην τελευταία του διαδρομή.

Ο Γεώργιος Χαννάς γεννήθηκε το 1915 στη Νισαύρια Σελεύκειας της Μικράς Ασίας. Μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή, η οικογένειά του κατέφυγε αρχικά στην Κύπρο και στη συνέχεια εγκαταστάθηκε στα «Γερμανικά» της Νίκαιας, στον Πειραιά. Υπηρέτησε στο αλβανικό μέτωπο και, μετά την εισβολή των Γερμανών, επέστρεψε στην οικογένειά του, επιλέγοντας να κρατήσει χαμηλό προφίλ για να προστατεύσει τους δικούς του.

Η νύχτα που άλλαξε τα πάντα

Η εικόνα εκείνης της νύχτας διασώθηκε μόνο μέσα από τις αφηγήσεις της οικογένειας. «Από διηγήσεις έμαθα ότι είχαμε κάποτε έναν θείο που χάθηκε στη Γερμανία», είπε η Ρένια Κοντογεώργη στην κάμερα του MEGA News, εξηγώντας ότι για δεκαετίες κανείς δεν γνώριζε τι πραγματικά είχε συμβεί.

Οι Γερμανοί και οι ταγματσαφλίτες εισέβαλαν στο σπίτι αναζητώντας άλλο πρόσωπο, όμως τελικά συνέλαβαν τον νεαρό Γεώργιο. Η μητέρα του προσπάθησε να τους σταματήσει φωνάζοντας: «Μη καλέ, δεν έχει κάνει τίποτα», πριν οι στρατιώτες τη ρίξουν στο πάτωμα και περάσουν από πάνω της, σέρνοντας τον γιο της από το κρεβάτι φορώντας μόνο το νυχτικό του και ένα δαχτυλίδι στο χέρι.

Αρχικά μεταφέρθηκε στο στρατόπεδο Χαϊδαρίου και περίπου έναν μήνα αργότερα οδηγήθηκε με τρένο στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Neuengamme, κοντά στο Αμβούργο, όπου πέθανε στις 28 Νοεμβρίου 1944.

Η οικογένεια έψαχνε απαντήσεις επί δεκαετίες

Για χρόνια οι συγγενείς του γνώριζαν ελάχιστα για την τύχη του. Η μοναδική επίσημη ενημέρωση που είχε λάβει η οικογένεια από τον Ερυθρό Σταυρό έκανε λόγο για θάνατο από δυσεντερία.

Η Ρένια Κοντογεώργη, ωστόσο, εξήγησε στον Ανδρέα Παπαδόπουλο και την Μαρία Αστερίου πως αυτή δεν ήταν η πραγματική αιτία. Όπως ανέφερε, οι κρατούμενοι εξαντλούνταν από τις καταναγκαστικές εργασίες και τις απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης, που ουσιαστικά οδηγούσαν στον θάνατο.

Οι μαθητές που έφεραν πίσω τη μνήμη

Η αλήθεια άρχισε να αποκαλύπτεται χάρη στην έρευνα του ιστορικού Κυριάκου Χοντζίδη και μαθητών του Εσπερινού ΕΠΑΛ Ευόσμου, στο πλαίσιο του

προγράμματος Stolen Memory.

Αξιοποιώντας στοιχεία από τα γερμανικά αρχεία, τον Δήμο Νίκαιας, τον Ελληνικό και Διεθνή Ερυθρό Σταυρό αλλά και τη Στρατολογία, κατάφεραν να εντοπίσουν τους απογόνους του Γεώργιου Χαννά.

«Από εκεί ξεκινάει η ενημέρωσή μου», είπε χαρακτηριστικά η Ρένια Κοντογεώργη, τονίζοντας ότι χωρίς αυτή την προσπάθεια η οικογένεια πιθανότατα δεν θα μάθαινε ποτέ την αλήθεια.

Το δαχτυλίδι που περίμενε οκτώ δεκαετίες

Όταν οι κρατούμενοι έφταναν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, υποχρεώνονταν να παραδώσουν όλα τα προσωπικά τους αντικείμενα. Αυτά φυλάχθηκαν στα αρχεία Arolsen της Γερμανίας και, μέσα από το πρόγραμμα επιστροφής προσωπικών αντικειμένων, έφτασαν στους συγγενείς των θυμάτων.

Από τον Γεώργιο Χαννά διασώθηκε μόνο το δαχτυλίδι που φορούσε τη νύχτα της σύλληψής του.

«Με γάντια το ακούμπησα, τρέμοντας, κατακεραυνωμένη», περιέγραψε η Ρένια Κοντογεώργη για τη στιγμή που το αντίκρισε για πρώτη φορά. «Περίμενα ότι θα έρθει η βέρα», είπε, εξηγώντας πως το αντικείμενο ήταν το τελευταίο που είχε αγγίξει ο θείος της πριν περάσει την πύλη του Neuengamme.

Πάνω στο δαχτυλίδι είναι χαραγμένα το όνομά του και η ημερομηνία «31/1/43», χωρίς μέχρι σήμερα να είναι γνωστό τι ακριβώς συμβολίζει.

«Δεν υπήρχε πια Γεώργιος Χαννάς»

Στο στρατόπεδο συγκέντρωσης ο νεαρός πρόσφυγας έχασε ακόμη και την ταυτότητά του.

«Δεν υπήρχε πια Γεώργιος Χαννάς. Υπήρχε μόνο 32340», είπε η συγγενής του, εξηγώντας ότι οι κρατούμενοι αναγνωρίζονταν αποκλειστικά από τον αριθμό τους και το χαρακτηριστικό τρίγωνο που έφεραν στη στολή τους.

Ένα ταξίδι που πέρασε στην πέμπτη γενιά

Πριν ακόμη επιστραφεί το δαχτυλίδι, η οικογένεια ταξίδεψε στο Αμβούργο και επισκέφθηκε το πρώην στρατόπεδο Neuengamme, όπου είχαν κρατηθεί περίπου 850 Έλληνες.

Η εμπειρία συγκλόνησε τόσο πολύ την κόρη της Ρένιας Κοντογεώργη, ώστε αποφάσισε να κάνει τατουάζ τον αριθμό του προγόνου της.

«Αυτό πρέπει να μείνει», είπε η ίδια, εξηγώντας ότι η μνήμη πρέπει να περάσει από τη μία γενιά στην επόμενη, ώστε η ιστορία να μην ξεχαστεί ποτέ.

in.gr